

Wårt lefwernes
altijd widhängiande
sorg, beskrefwen då
ehreborne och högh
W...

Ekedahl, Jonas

82 Aa 7 45

National Library
of Sweden

WITTFOOT, H.
1693

[E]mbladhska samlingen. 45.7
82 Aa 7:45.

Wårt Lefwernes altid widhängiande Sorg/

Bestrefwen

Da

Shreborne och Högh Mälastat/

DER HERRNENS MÄSTERS

Förnähm Kiöp- och HandelsMan och denna beröml. Stapel-Staden ÅBO/
Efter en Gudelig och ährbar Wandel/ sampt ett saligt Afstedh ifrån denna Beslheten den 30 Julii Anno 1693/
anständigt befordrades til sitt Hwilsorum ythi Åbo Doom-Kyrckian den 22 Octobris samma år/
der at förbjuda HErrans Swer-Engels yttersta Basune-Riidh.

Kan sungas såsom:
Kätt hiertelig iagh långtar / etc.

Hur Säll den mände
wara
Som slipper yhr sin
Udd;
Der alt är idel fara

Och en lefwande Död/
Thet flyger som en Fiäder
Och hafwer ingen wicht/
Thet undanslyr som Wäder
Som en upspunnen Dicht.

En finner ingen Liffa/
Så länge Liffwet när
Här sunges Klage-Wiffa:
Som spådes medh mång
Tähr/
Slätt ingen Säfwet finner
Vthan der wättskan är;
Ey heller Liffwet himner
Vthan thet Korset bär.

Nu Liffwet är ey annat
Än blotta Liffzens wacht;
Thet hafwer och en sammat
Thet wara Liffzens Jacht;
Ty mången söker laga
At han i Liffwet får
Efter sin Nästa jaga/
Til des han Liffwet när.

Rät nu kan iagh berättat
Med Fabii Behag/
Som hafwer kallat detta
Liffwet: en Sorge-dag;
Om Morgonen thet södes
Med Jämmer Sorg och Grät
Om Afstonen föröddhes
Med lifka Sorge-Läth.

I detta Liffwet fara
Äns dagar som en Dröm/
Och intet längre wara
Än en flytande Ström/

Hwad är nu länge lefwa
Annat än länge död/
Der fruchta sig och bäfwa
At ens fönemsta Bröd.

Christus som är thet rätta
Wårt Liff/ han hielpe då
När Sorgen Dödar detta
At wij ett Ewiget få:
Ty oftra Sorgen trycker
Så hårt en Christen Siäl/
At hon fast snart tillycker
Sin ögon; biur fahrwäl.

Här oftra Lyckan wiffar
Sig enom wata hull/
Men när som hon måst liffar
Snärtier hon den omkull;
Så swicker liffwet många
När som thet gynnar måst/
At de måst hädan gånge
Enär the lefwa bäst.

Wij see nu desse ähren/
At mången drager foor/
Och mången lägs på bähren
Förr än han sielfwer troor/
Her WITTSOOT har of
giffwit
Ett Witnes börd der af:
Och sielf Exempel blifwit.
Det lutar alt til Graf.

I Samning kan iagh säga
Han hafwer städze sökt
Det rätta Liffwet äga
I GUD bli förökt/
Så har han wist at nyttia
Sitt Liff/ den tijd han war/
At han nu glad får flyttia
Til de Utwaldas Skaar.

Thet frägas ingalunda
Om ähren warit mång
Men achta och begrunda
Thet frägas skall en gång/

När Liffwet är bortfarit
Och Liffwet kommer an
At sökia hwem som warit
I Liffwet Liffzens Man.

Thes vthan har han welat
Hielpa stoor och små/
I Liffwet ingen felat/
Men går of nu ifrå/
Må wij nu icke börga
Som lefwa Liffwet än/
I detta Liffwet sörga
En sådan redlig Wän.

Får wäl i Dag han säger
Til sin GUD-Ålstand frw/
Then Cronan som iagh äger
Giffwe Ehr HErren GUD!
Får wäl min Barn och Blomma
Som haa ey fader mehr/
GUD lät Ehr til mig komma!
När Sorgen tränger Ehr.

O at och hela Elächten
Som hafwer stort Beswär/
At draga Sorge-Drächten
För mig som Döder är/
Må groo och grönskas länge
Vthwidga sina Root
(I detta Liffzens Tränge)
Den man kallar WITTSOOT.

Thersöre iagh af Eder
Kätt vthaf Hiertans Grund
Mie sidsta Afstedh beder
Och slutar så min Munn/
Min Ögon lägges samman
Men sku då wäckas opp/
När GUD med Hümelst gamman
Föröndija skall wårt hopp.

Den salige Herren til sidsta Abreent
sampt Elächte och Wänner til
någon Tröst och Hugnad fram-
wiltar thesa Orader
JONAS CRENSH.

